

Csurgay Árpád

1936-ban Budapesten született.

1959-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának gyengeáramú szakán diplomázott.

1964-ben védte meg egyetemi doktori disszertációját,

1973-ban a műszaki tudományok doktora lett.

1993-tól az MTA rendes tagja.

Kezdetben a Távközlési Kutatóintézet (TKI) tudományos munkatársaként mikrohullámú áramkörökkel és az elektromágneses terekkel foglalkozott. 1976-ban a kutatóintézet tudományos igazgatójává nevezték ki.

1980-ban a KFKI-ban dolgozott.

1981-1985 között az MTA SZTAKI egyik kutatócsoportját vezette. Kutatómunkája mellett 1961-től tanított a Budapesti Műszaki Egyetemen, kezdetben vendégoktatóként.

1987-ben vette át egyetemi tanári kinevezését az elméleti villamosságtan tanszékre, ahol 2006-ig dolgozott.

1985-től 1993-ig az MTA főtitkárhelyettese volt.

Időközben több külföldi egyetemen volt vendégprofesszor, így például a Münchener Műszaki Egyetemen és az USA-ban az Indiana-i Notre Dame Egyetemen.

1998-tól a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Információs Technológiai Karának egyetemi tanára, 2006-tól professor emeritusa

Fő kutatási területe az elektronikus áramkörök elmélete, a mikro- és nanoelektronika. Jelentősebb eredményeit az információtechnikai eszközei realizálhatóságának feltételei és korlátai vizsgálatában érte el.

Simonyi Károllyal könyvet írt az információtechnika fizikai alapjairól, a tranzisztor nélküli kvantum sejtautomata a QCA egyik feltalálójával, Wolfgang Poroddal számos nanotechnológiai tárgyú publikáció szerzője.

Több mint százötven tudományos publikáció szerzője vagy társszerzője. Három szabadalmat jegyez. Munkásságáért számos rangos kitüntetésben részesítették. Külföldi tudományos akadémiák tagja, egyetemek-díszdoktora, megkapta a Széchenyi díjat és a Magyar Köztársaság Érdemrend középkeresztjét is.

Budapest, 2014.